

tilkommende Rettighed og Beføjelse og erkendt den tilbageblivende Interessent, der fortsatte Forretningen under det ovennævnte Firma, for fremtidig at være den eneste Berettigede i enhver Henseende i dette Forhold, ansaas den udtraadte Interessent, der havde begyndt at drive Tobaksfabrikation for egen Regning, for uberettiget til at benytte en Etikette, som i høj Grad lignede den af Firmaet hidtil benyttede, hvorimod den tilbageblivende Interessent, som senere havde ladet en Etikette indregistrere, der kun ved det tilføjede Navn Royal adskilte sig fra den af Interessentskabet hidtil benyttede, fandtes at have været beføjet dertil.

U. f. R. 1894, pag. 1102: En af dansk Tandlægeforening i forskellige Blade indrykket Bekendtgørelse om, at det var forbudt en navngiven Mand, »Tandkunstner med særlig Bevilling«, at behandle Tand- og Mundsygdomme m. v., funden beføjet, da Bekendtgørelsen efter det oplyste hverken indeholdt noget urigtigt eller tilsidesatte den omhandlede Mands Ret, og da denne ved paa sin Dørplade at kalde sig »Tandlæge« m. m. havde angivet Omfanget af den ham tilladte Virksomhed paa en vildledende Maade. Et af den nævnte Mand nedlagt Fogedforbud mod fremtidig Bekendtgørelser af lignende Indhold ophævedes derfor.

U. f. R. 1897, pag. 8: En tiltalt Vinhandler, som for 1 Kr. pr. Flaske havde solgt en af ham tilberedt saakaldet Cognac i Flasker, paa hvis Etikette fandtes Firmanavnet Hennessy & Co. og Ordet Cognac, ikke funden skyldig i Forfalskning, skønt højst $\frac{1}{8}$ af Indholdet var ægte Hennessy Cognac, medens Resten var Sherry, Sprit, Vand etc., da Varen ikke var falholdt som ublandet Cognac, og da Kvaliteten svarede til Prisen og Køberne derfor ikke vare brøstholdne, samt under Henvisning til, at de Handlende anse det for tilladeligt at forskære Cognac paa den nævnte Maade, uden at nogen Grænse kunde sættes. Tiltalte derimod straffet for Overtrædelse af Varemærkelov 11. April 1890 § 12, 2det Stykke.

U. f. R. 1903, A., pag. 40: Et Sodavand fabrikerende Aktieselskab, som havde ladet et Varemærke indregistrere, og som havde dette indgraveret paa de af det anvendte Sifoner, ansaas berettiget til at forbyde en Sodavandsfabrik at forhandle det af denne tilvirkede Sodavand i Sifoner, hvori Aktieselskabets Varemærke var indgraveret, idet det fandtes uden Betydning, hvorledes Fabrikken havde faaet de nævnte Sifoner, og om det maatte være almindelig Brug mellem Sodavandsfabrikanter, at de uden videre benyttede hverandres Sifoner, saavel som at Fabrikken havde forsynet de af dem benyttede Sifoner med dens egne paaklæbde Papirsetiketter, hvorved dog ikke Aktieselskabets indgraverede Mærker blev skjult.

U. f. R. 1907, pag. 677: Antaget, at den Omstændighed, at en Mineralvandsfabrik N. N., naar den fra sine Forhandlere modtog i Retur tomme Flasker fra en anden Mineralvandsfabrik med dennes Navn i den til Flaskerne fastgjorte Porcellænsprop og det ikke var lykkedes den at faa disse Flasker ombyttede med dens egne, havde udsendt disse Flasker i paafyldt Stand efter at have ombyttet den vedhængende Prop med en anden, med N. N.'s eget Navn forsynet Prop, ikke kunde paadrage N. N. nogen Bøde eller Erstatningsansvar overfor den anden Fabrik.

Se tillige ovenfor under Gruppe 3 Dom i U. f. R. 1901, Pag. 24.